

са намирала въ събрание-то на голѣмкини Римлянки, кои-то са хваляли съ елмази-тъ си, съ златни-тъ си украшения и скъпи дрѣхи. Най-послѣ помолили и Корнелия да имъ са похваля съ драгоценности-тъ си. Тосъ часъ ти повикала дѣ-тъ си рожби на кои-то са мъчяла да вдѣхне най-добри качества за бѣдѣща-та слава на отечество-то. Като ги посочила, тя рѣкла: ето ви мой-тъ скъпи дрѣхи, мое-то гиздене, мой-тъ елмази!

7. Покрита-та паница.

Единъ Гамбургски търговецъ на име Бель, искалъ да направи едно угощение на приятели-тъ си и, между други-тъ ѣстета му са искало непременно да има и лососина (иѣкаква си хубава и скъпа риба), коя-то прѣзъ него врѣме на година-та са ненамирала. Самъ си избиколилъ сички-тъ рибарници, и, кога-то търсилъ доста най-подиръ намѣрилъ една голяма риба едвамъ що уловена. Рибарь-тъ, като знаелъ че не е възможно да са намѣри друга въ градъ-тъ, защото по туй време тѣзи риба са не лови, поискалъ за нея 7 австрийски жълтици. Бель му далъ 2 ж. 3, най-послѣ и 4, нъ рибарь-тъ нещялъ нищо да чуе за туй нѣщо. Разбира са че на Беля нищо му не струвало да похарчи 7; нъ той са ядосалъ за жедноста и опарничавость-та на рибарь-тъ, и сѣ рѣшилъ да не купува; на мѣсто скъпа-та риба, той турилъ на маса-та покрита паница. Кога-то дошелъ редъ за риба, той отлаунилъ паница-та, и сички видѣли въ нея—нѣколко жълтици. Това зачудило гости-тъ; нъ ступанинъ-тъ имъ разказалъ за пазарлъкъ-тъ си съ рибарь-тъ и притурилъ: че пари-тъ, кои-то щялъ да даде за риба-та, той ги е назначилъ за една бѣдна челядь и са надява, че приятели-тъ му ще се задоволятъ, намѣсто оная риба, съ друга, по-евтена. Сички одобрили рѣшение-то на ступанинъ-тъ и искали да зематъ участие въ добра-та му работа. Слуга-та зелъ паница-та и избиколилъ съ нея гости-тъ, отъ кои-то сѣки турилъ въ нея колко-ю му са ржки откъснало, и тѣй са набрали нѣколко жълтици, съ помощъ-та на кои-то бѣдна-та, честна челядь не само си посрѣщнала нужди-тъ, нъ даже си поправила работи-тъ, кои-то бѣле развалени отъ нещастенъ случай.